

భవేమంచి షాక బేరము... పుత్రోప రవిశంకర్

విజయవాడలో బయల్పరిస ఎక్స్ ప్రోస్ బస్సు
గుంటూరు డిపోకి వచ్చి అగింది త్రయివరూ,
కండక్టర్లు ఇద్దరూదిగిపోవటంతోకొంత మంది
ప్రయాణికులు కూడాకిందికిదిగారు

రమణారావు మాత్రం దిగలేదు అతనికో
అలవాటు వుంది పక్కనే విదయినా లగేజి వుంటే
అతను బస్సాగినప్పుడల్లా కిందకి దిగదు ఎందు-
కంటే ఇందుకో కద వుంది ఓసారి ఇలాగే భీమ-

వరంనంచి బస్సులో వస్తూ విజయవాడలో బస్సు ఆగగానే దిగివెళ్లి ఒక స్టాల్లో ఓ సినిమా బొమ్మల పత్రిక కొనుక్కొని వచ్చేశాడు వచ్చి చూస్తే ఏముంది? అతడి గుండె జారిపోయింది అతని బ్యాగ్ పెట్టించేట బాబు లోడు ఆ బస్సుండా వెతికినా ఎక్కడా దొరకలేదు ఎవడో తీసుకుని దిగిపోయేడు

అప్పటి నుంచి రమణారావు బస్సుగిన్నప్పుడల్లా కిందికి దిగి షికార్లు కొట్టకూడదని గట్టి నిర్ణయాన్ని తీసుకున్నాడు అప్పుడు కూడా అతని దగ్గర ఓ ఎయిర్ బ్యాగ్ వుంది అందుకే అతను కిటికీ వారగా కూర్చుని బయటకు చూస్తున్నాడు

అలా చూస్తున్నప్పుడే ఓ ముప్పయ్యేళ్ల మనిషాకడు చిన్నగా రమణారావు దగ్గరకు వచ్చి ఆగిపోయాడు అతడికేసి చూశాడు రమణారావు

కొంచెం సన్నగా వున్నాడు సన్నని మీసం- పైకి చువ్వున క్రాపు- మామూలు బట్టలు వేసుకున్నాడు అతడి చేతిలో ఓ కవరు వుంది అందులో బట్టలు వున్నాయి

'సార్ ఫారెన్ ఫీసులు వున్నాయి ఓసారి చూస్తారా?' అన్నాడతను చిన్నగా- రమణారావుకే ఎనిపించేలా-

ఫారెన్ ఫీసులనగానే రమణారావుకు చూడాలనే కోరిక కలిగింది అప్పుడప్పుడు బస్ దిపోల్లో రైలు స్టేషన్లో స్కూల్లో వస్తువులను అమ్ముతూ వుంటారనే సంగతి అతడికి తెలుసు

'చూపించు' అన్నాడు

అతడు ఆ కవర్లలోనించి రెండు ప్యాంటు పీసులు- ఓసారి కొంచెంగా బయటకు తీసి 'ఈ ప్యాంటు పీసులు ఇంగ్లండ్‌వి ఈ శారీ చైనాశిల్క అన్నాడు

'ఇలా ఇవ్వ చూద్దాం.' అన్నాడు రమణారావు మిరిస కళ్లతో

'అలా ఇవ్వకూడదు సార్ మేము వీటిని ఇక్కడ పట్టికొగా అమ్మకూడదు ఎవరయినా వట్టుకుంటే ప్రమాదం నేనో మనిషి దగ్గర పని చేస్తున్నాను అ మనిషి నాకు డబ్బులు ఇవ్వకుండా ఈ బట్టలు ఇచ్చి అమ్ముకోమన్నాడు అందుకే ఇక్కడకు తీసుకు వచ్చాను ప్రస్తుతం నాకు డబ్బులు అవసరం మీ దగ్గర డబ్బులు వుంటేనే వీటిని చూడండి లేకపోతే పద్దు సార్ అన్నాడు

సర్వేపోయే డబ్బుల్లేకుండా నేనెందుకు చూస్తాను?? నువ్వంత గట్టిగా మాట్లాడితే నేను చూడనులే వెళ్ళు' అన్నాడు రమణారావు అతనికి కోపం వచ్చింది

ఈ విషయాన్ని అతను గ్రహించి 'కోప్పడకండి- సార్ నా భయం నాది ఇదిగోండి ఈ పీసు చూడండి' అంటూ ఆ కవర్లోనించి నీలి రంగులో వున్న ప్యాంటు పీసు తీసి ఇచ్చాడు

రమణారావు దాన్ని తీసుకుని చూశాడు బాగానే వుంది అతనలా చూస్తున్నప్పుడు ఆ పక్క సీట్లోనే

కూర్చున్న ఒకాయన వొరిగి దాన్ని చూసి ప్యాంటు పీసు మంచిదేనంది ఇందులో మోసం ఏదీ లేదు ఓ పది రోజుల క్రితమే మా అల్లుడికి తీసుకున్నాం పీసు నూట ముప్పయ్యేకి ఇచ్చారు మరి ఇతనెంత చెబుతాడో అన్నాడు

ఇంతకీ రేటింగ్? అడిగాడు రమణారావు 'ప్యాంటు పీసు వంద రూపాయలు శారీ నూట ఆరవై నిజానికి మీరు బయట వీటిని కొనాలంటే మూడోందల యాభై పైనే అవుతాయి ఇవి ఖరీదైనవి నా అవసరం కొద్దీ తక్కువ ధర చెబుతున్నాను అన్నాడతను

రమణారావు కొంచెం ఆలోచనలో పడి పోయాడు అతనికి ఆ రెండు ప్యాంటు పీసులను తీసుకోవాలని వుంది కాని తను తీసుకుని భార్య రాజేశ్వరికి తీసుకోకపోతే అమెక్కోపం వస్తుంది అంతే కాకుండా ఎన్నాళ్లనించో రాజేశ్వరి రోజీ కలర్ చైనాసిల్కీ చీర కొనమని అడుగుతోంది తను కూడా కొనాలనే అనుకున్నాడు అందుకని ఒక ప్యాంటు పీసు ఆ శారీ తీసుకుంటే బావుంటుందనుకున్నాడు కాని అతనికి మరో ఇబ్బంది కూడా వచ్చింది అతని పర్సులో రెండోందల రూపాయలకు మించి రెండు రూపాయలే వున్నాయి మరి అతను ప్యాంటునూ శారీనిరెండోందలకు ఇస్తాడా?

బస్సు దిగిన మనుషులు ఒక్కొక్కరే ఎక్కడానికి వస్తున్నారు మళ్ళీ ఎవరయినా అతనడిగినంత డబ్బులిచ్చి వాటిని తీసుకుంటారేమోనని నువ్వు చెప్పినంత ధర అవి చెయ్యొచ్చు నాకో ప్యాంటు పీసు- ఆ శారీ కావాలి నా దగ్గర రెండోందల రూపాయలకు మించి లేవు నీకు ఇవ్వమేలే ఇవ్వు' అన్నాడు

అందుకు అతను 'భలేవారు సార్ మీరు అవసరంలో వున్నానుకదాని మరి తక్కువగా అడుగుతున్నారు ఆ ప్యాంటు పీసు ఇలా ఇవ్వండి అన్నాడు

'తక్కువ ఆడగడం కాదు నా దగ్గర అంతకు మించి డబ్బులేదు ఆ పైన నీ ఇవ్వం అన్నాడు రమణారావు

అప్పటికే ద్రయివర్ కూడావచ్చి చిన్నగా నడిచి వస్తున్న కండక్టర్ కోసం హారన్ కొడుతున్నాడు స్టార్ట్ చేస్తూ

'సరే కానివ్వండి ఏం చేస్తాం? నా అవసరం నాది' అన్నాడతను

వెంటనే రమణారావు పర్సు తీసి అందులో నించి రెండోందలు తీశాడు

అతను ఆ నీలి రంగు ప్యాంటు పీసును-చైనా సిల్కీ శారీని కవర్లో వుంచ రమణారావుకు ఇచ్చేశాడు రమణారావు అతనికి డబ్బులిచ్చేశాడు

అప్పటికీ కండక్టర్ ఎక్కాడు బస్సు కదిలింది

ఆ బట్టల కవర్ని గబగబా బ్యాగ్లో పెట్టేశాడు రమణారావు నలుగురూ వాటిని చూద్దానికి అడుగు-

తారేమోనని- లక్ష్మీగానే కొట్టేశారు దాదాపు నూటయ్యే రూపాయల వరకు మీకు లాభం వచ్చినట్టే అన్నాడు పక్క సీట్లో మనిషి

బస్సు వెళుతోంది ఇంతకీ అతనికి ఈ బట్టలు ఎలా వచ్చాయంటారు? అతను చెప్పిన విషయం నిజమే నంబారా? అని అడిగాడు రమణారావు అయన్ని

ఏమో నిజమో కాదో మనకు తెలీదు ఏ హాపులోనో కొట్టేసుకో చ్చాడేమో అన్నాడు

వాడెలా తీసుకొన్నా తన కెందుకు? తనకు ఆ బట్టలు చౌకగా వచ్చాయనుకున్నాడు అతను నర్సరావుపేటలో బస్సు ఆగగానే దిగి రిక్తా ఎక్కి హామారుగా ఇంటికి వెళ్ళాడు అతను వెళ్లేసరికి రాజేశ్వరి అతడికోసమే ఎదురు చూస్తోంది

డియర్ రాజీ ఎన్నాళ్లనించో నువ్వు కోరుకుంటున్న దాన్ని తీసుకొచ్చాను- ఏమిటో తెలుసుకో అన్నాడు అతను కొటిగా చూస్తూ-

ఏమిటి? అన్నది అలోచిస్తూ కనుక్కో నీకే తెలుస్తుంది *

ఆ గుర్తొచ్చింది చైనా సిల్కీ శారీ అవునా? అన్నది

అవును అంతే కాదు నేనో పారెన్ ప్యాంటు పీసుకూడా తీసుకున్నాను అంటూ ముందుగా తన నీలి రంగు ప్యాంటును కవర్లో నించి బయటకు తీశాడు

బావుంబండి కలరు మీకు బాగా సరిపోతుంది ముందు శారీ బయటకు తీయండి అన్నది ఆత్రంగా తీస్తాను ముందుగా నువ్వు నాకో ముద్దివ్వాలి అన్నాడు చిలిపిగా-

ఒకటి కాదు రెండొస్తాను అంటూ అప్పటి కప్పుడు రెండు ముద్దులు ఇచ్చేసి అతడి చేతిలో నించి కవరు లాక్కొని అందులో నించి చైనా సిల్కీ శారీని బయటకు తీసి అబ్బు రోజీ కలర్ శారీ అద్భుతంగా వుంది అంటూ ఆత్రంగా మడతలు విప్పడీసింది పూర్తిగా చూద్దానికి

అలా విప్పడీసి కెవ్వు మన్నుడి రాజేశ్వరి లోపలి మడతల్లో చీరంతా నజ్జా నజ్జాగా చినిగి పోయి వుంది అన్నీ చిల్లలే అదీ పూర్తిగాలేదు నాలుగు ముక్కలు వున్నాయి

రమణారావు బిగుసుకు పోయాడు దాన్ని చూసి గబ గబా తన చేతిలో వున్న ప్యాంటు పీసు మడతలు కూడా పూడ దీశాడు దానికి మధ్యలో పెద్ద చిల్లు వుంది దాని పక్కనే ఏవో నల్లటి మరకలు కూడా వున్నాయి అప్పుడు అతనూ కెవ్వు మన్నాడు

బార్యా బర్త లిద్దరూ ఆ పాకీ నించి తేరుకోటానికి చాలా ధైము తీసుకుంది ఆ తర్వాత రాజేశ్వరి ఆ చైనా సిల్కీ శారీని రమణారావు మొహాన విసిరి- కొట్టి, అక్కడ నించి వెళ్లి పోయింది జరిగిన కథ తెలిక-